

Το ποτήρι του Χριστού

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#)

Δύο αγαπημένοι μαθητές ζήτησαν από τον Κύριο θρόνους δόξης- Αὐτός τούς ἔδωσε τό Ποτήριό Του (Μτ. κ΄, 23).

Τό Ποτήριο τοῦ Χριστοῦ εἶναι οἱ ὀδύνες.

Σέ ὅσους τό πίνουν ἐδῶ στή γῆ, τό Ποτήριο τοῦ Χριστοῦ ὑπόσχεται μετοχή στή Βασιλεία τῆς χάρης τοῦ Χριστοῦ· προετοιμάζει γι' αὐτούς τίς καθέδρες τῆς ἐπουράνιας αἰώνιας δόξης.

Στεκόμαστε σιωπηλοί μπροστά στο Ποτήριο του Χριστού , δέν μπορεί κανείς ούτε να παραπονεθεί γι' αυτό, ούτε να τό απορρίψει· γιατί Αὐτός πού μᾶς ἔδωσε ἐντολή να τό γευτοῦμε, πρῶτος ὁ ἴδιος τό ἤπια.

Ὡ, δέντρο τῆς γνώσης τοῦ καλοῦ καί τοῦ κακοῦ ! Σκότωσης τούς προγόνους μας στόν Παράδεισο, τούς ἐξαπάτησες μέ τήν πλάνη τῆς σαρκικῆς ἀπόλαυσης καί τήν πλάνη τῆς λογικῆς.

Ὁ Χριστός, ὁ Λυτρωτής τῶν πεπτωκότων, ἔφερε τό Ποτήριο τῆς σωτηρίας σ' αὐτόν τόν κόσμο, στούς πεπτωκότες καί ἐξόριστους ἀπό τόν Παράδεισο. Ἡ πίκρα αὐτοῦ τοῦ Ποτηρίου καθαρίζει τήν καρδιά ἀπό τήν ἀπαγορευμένη, καταστροφική καί ἀμαρτωλή ἀπόλαυση · μέσω τῆς ταπείνωσης πού ρέει ἀπ' αὐτό μέ ἀφθονία, νεκρώνεται ἡ ἔπαρση ἀπό τή γνώση σέ σαρκικό ἐπίπεδο. Γι' αὐτόν πού πίνει ἀπό τό Ποτήριο μέ πίστη καί ὑπομονή, ἡ αἰώνιος ζωή, πού ἔχασε δοκιμάζοντας τόν ἀπαγορευμένο καρπό, ἐπανακτᾶται.

«Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι»(Ψαλμ. 115, 4)

Ὁ χριστιανός ἀποδέχεται τό Ποτήριο ὅταν ὑπομένει τίς ἐπίγειες δοκιμασίες μέ πνεῦμα ταπείνωσης, ὅπως διδάσκεται ἀπό τό Εὐαγγέλιο.

Ὁ ἀπόστολος Πέτρος ἔβγαλε τό μαχαίρι του γιά να ὑπερασπιστεῖ τόν Θεάνθρωπο, πού ἦταν περικυκλωμένος ἀπό τόν ὄχλο· ἀλλά ὁ πρᾶος Ἰησοῦς εἶπε στόν Πέτρο: «βάλε τήν μάχαιραν εἰς τήν θήκην· τό Ποτήριον ὃ δέδωκέ μοι ὁ Πατήρ, οὐ μή πίνω αὐτό;» (Ἰω. ιη´ 11)

Ἔτσι κι ἐσύ, ὅταν σέ περικυκλώνουν συμφορές, θά πρέπει ξνά παρακαλεῖς καί να ἐνισχύεις τήν ψυχή σου λέγοντας : «Τό Ποτήριον ὃ δέδωκέ μοι ὁ Πατήρ, οὐ μή πίνω αὐτό ; »

Οἱ Φαρισαῖοι σκέπτονται μοχθηρά, ὁ Ἰούδας προδίδει, ὁ Πιλάτος διατάσσει τήν παράνομη θανάτωση, οἱ στρατιῶτες τῆς ἐξουσίας ἐκτελοῦν τήν ἐντολή του. Μέσω τῶν ἄνομων πράξεών τους ὅλοι αὐτοί ἐτοίμασαν τή δική τους ἀληθινή καταδίκη. Μήν ἐτοιμάζεις γιά τον ἑαυτό σου τήν ἴδια καταδίκη, ὄντας μνησικακος, ζητώντας καί σχεδιάζοντας ἐκδίκηση, ἀγανακτώντας μέ τούς ἐχθρούς του.

Ὁ ἐπουράνιος Πατήρ εἶναι παντοδύναμος καί παντογνώστης: βλέπει τήν ὁδύνη σου καί ἂν τό ἔβρισκε ἀπαραίτητο καί συμφέρον να ἀποσύρει τό Ποτήριο ἀπό σένα, σίγουρα θά τό ἔκανε.

Ὁ Κύριος - ὅπως οἱ Γραφές καί ἡ ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας μαρτυροῦν -συχνά ἐπέτρεψε θλίψεις στούς ἀγαπημένους Του καί συχνά ἀπέτρεψε θλίψεις ἀπό αὐτούς,

σύμφωνα μέ τούς άκατάληπτους δρόμους τῆς Θείας Προνοίας.

Όταν ἔρχεσαι ἀντιμέτωπος μέ τό Ποτήριο, ἀπόστρεψε τό βλέμμα σου ἀπό τούς ἀνθρώπους πού σοῦ τό δίνουν·σήκωσε τά ματια σου στόν Οὐρανό καί πές : «Τό Ποτήριον ὃ δέδωκέ μοι ὁ Πατήρ, οὐ μὴ πίνω αὐτό;»

«Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι». Δέν μπορῶ νά ἀρνηθῶ τό Ποτήριο, τήν ὑπόσχεση τοῦ ἐπουρανίου καί αἰωνίου ἀγαθοῦ. Ὁ ἀπόστολος τοῦ Χριστοῦ μοῦ διδάσκει τήν ὑπομονή ὅταν λέει : «... διά πολλῶν θλίψεων δεῖ ἡμᾶς εἰσελθεῖν εἰς τήν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ» (Πρ. ιδ´ 22). Πῶς μπορεῖ κανεῖς νά ἀρνηθεῖ τό Ποτήριο πού εἶναι ὁ τρόπος νά κερδίσεις τήν Βασιλεία καί νά ἀυξηθεῖς μέσα σ´ αὐτήν; Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι – τή δωρεά τοῦ Θεοῦ.

Τό Ποτήριο τοῦ Χριστοῦ εἶναι τό δῶρο τοῦ Θεοῦ. Ὁ μέγας Παῦλος γράφει πρὸς τούς Φιλιππησίους, «ὅτι ἡμῖν ἐχαρίσθη τό ὑπέρ Χριστοῦ, οὐ μόνο τό εἰς αὐτόν πιστεύειν, ἀλλά καί τό ὑπέρ αὐτοῦ πάσχειν» (Φιλ. α´, 29).

Λαμβάνεις τό Ποτήριο τό ὁποῖο φαινομενικά προέρχεται ἀπό ἀνθρώπινα χέρια. Τί σέ νοιάζει ἐσένα ἂν αὐτός πού σοῦ τό δίνει ἐνεργεῖ δίκαι ἢ ἄδικα ; Ὡς ἀκόλουθος τοῦ Ἰησοῦ, ἡ ἔγνοια σου εἶναι νά φέρεσαι ἐνάρετα· νά λάβεις τό Ποτήριο μέ εὐγνωμοσύνη πρὸς τό Θεό καί μέ ζωντανή πίστη καί γενναῖα νά τό πιεῖς ὡς τόν πάτο.

Λαμβάνοντας τό Ποτήριο ἀπό ἀνθρώπινα χέρια, θυμήσου ὅτι εἶναι Ποτήριο ἀπό Αὐτόν, ὁ ὁποῖος δέν εἶναι μόνο ἀθῶος ἀλλά καί πανάγιος. Σκεπτόμενος αὐτό, θυμήσου καί ἐσύ καί οἱ ἄλλοι πάσχοντες ἀμαρτωλοί, τά λόγια πού ὁ μακάριος καί φωτισμένος ληστής στά δεξιά τοῦ ἐσταυρωμένου Θεανθρώπου εἶπε «ἄξια ὧν ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν ... μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου» (Λκ. κγ´, 41 - 42)

Καί τότε στρεφόμενος πρὸς τούς ἀνθρώπους θά τούς πεῖς : Μακάρι ἐσεῖς πού εἴστε τά μέσα τῆς δικαιοσύνης καί τοῦ ἐλέους τοῦ Θεοῦ. Μακάριοι ἐσεῖς ἀπό τοῦ νῦν καί ἔως τοῦ αἰῶνος! (Ἄν δέν εἶναι σέ θέση νά κατανοήσουν καί νά δεχθοῦν τούς λόγους σας, μή ρίχνετε τούς πολύτιμους μαργαρίτες σας τῆς ταπείνωσης κάτω ἀπό τά πόδια ἐκείνων πού δέν μποροῦν νά τούς ἐκτιμήσουν, ἀλλά πεῖτε αὐτούς τούς λόγους νοερά, στήν καρδιά σας).

Μ´ αὐτό καί μόνο θά ἐκπληρώσεις τήν ἐντολή τοῦ Εὐαγγελίου πού λέει : «ἀγαπᾶτε τούς ἐχθρούς ὑμῶν, εὐλογεῖτε τούς καταρωμένους ὑμᾶς» (Ματθ. ε´, 44).

Γιά ἐκεῖνους πού σ´ ἔχουν προσβάλει καί σ´ ἔχουν ἐξοργίσει, προσευχήσου στόν Κύριο ὅ,τι ἔχουν κάνει γιά σένα νά ἀνταμοιφθεῖ μέ μιά προσωρινή εὐλογία καί μέ

αίωνια ανταμοιβή σωτηρίας, και όταν αυτοί θα στέκονται ενώπιον του Χριστού για να κριθούν, να μετρηθεί γι' αυτούς ως πράξη αρετής. Παρόλο που η καρδιά σου δεν θέλει να ενεργεί έτσι, βιάσέ την. Γιατί μόνο όσοι άσκούν βία στην ίδια τους την καρδιά, για να εκπληρώνουν τις εντολές του Ευαγγελίου, μπορούν να κληρονομήσουν τον Ουρανό.

Άγιου Ίγνατίου Brianchaninov